

פרשת וילך

ויאמר ה' אל משה וכו' וקם העם הזה וזנה (לא, טז)

ובגמ' סנהדרין (צ, ב) שאלו רומיים את רבי יהושע בן חנניה מניין שהקדוש ברוך הוא מחיה מתים ויודע מה שעתיד להיות, אמר להו תרווייהו מן המקרא הזה שנאמר ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה, ודילמא וקם העם הזה וזנה, אמר להו נקוטו מיהא פלגא בידייכו דיודע מה שעתיד להיות.

ותמוה, שהרי הרומיים שאלוהו לריב"ח שתי שאלות ומפני מה פטרם בתשובה אחת.

ונראה דבאמת יש ללמוד תחיית המתים מן התורה מפסוק נוסף, וכפי שאכן דרשו שם בגמ' ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן, וכי אהרן לעולם קיים והלא לא נכנס לארץ ישראל שנותנין לו תרומה. אלא, מלמד שעתיד לחיות וישראל נותנין לו תרומה, מכאן לתחיית המתים מן התורה.

אלא שעל דרשה זו יש מקום לשואל להשיב ולטעון, שהרי ציווי זה אמרו הקב"ה בשעה שהיה אהרן עתיד להכנס לאר"י, טרם שנענש עם משה לבלתי בא אל הארץ, וא"כ לכך אמר הקב"ה ונתתם תרומה לאהרן וגו', ומה ראייה איפוא לתחיית המתים ממקרא זה, אמנם לאחר שהוכיח ריב"ח לרומיים מן הפסוק דוקם העם וכו' דהקב"ה יודע עתידות, א"כ שוב יש להוכיח מקרא דונתתם ממנו תרומה לאהרן, לתחיית המתים מן התורה, שהרי כיון שהקב"ה יודע עתידות וידע שעתיד אהרן שלא להכנס לארץ, איך ציווה על נתינה לו, ומכאן לתחיית המתים מן התורה. נמצא שע"י תשובה אחת נסתלקו שני שאלות הרומיים.

מקור: כותנות אור